

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

peratori vrbe, foris in monasterio collocatus: Magnis se muneribus mutuo missis honorabant: sed incomparabiliter excellere, quae dux Imperatori donaret: Aliquot cameratas tapetis insignes cum vehiculis quae ferrent: Sed tamen ita fuit discessum, ut nubili vultus principum annotarentur, non satis comperto, ex quibus id causis: nam multa in vulgus non prodeunt. Henricus per ea tempora dux Brunsvicensis, princeps quietus, & qui arma togae posthabuit, posteaquam multis annis tranquillus terra praesuit, transiit ad pacem meliorem, nullo masculino herede relicto: Nam unicum filiam, quod diximus, & Wilhelmus de Hennenberge comes accepit uxorem. Igitur Wilhelmus senior, frater eiusdem Henrici, ad suum rediit principatum, quem illi, ut suo loco diximus, peregrinanti, stimulo concitatus Brunsvicensem, idem Henricus tulit. Opes fertur acervasse maximas iste Henricus ex ouibus, princeps antiqua religione, & qui patribus veteris testamēti similaretur, monacho propior quam militi, rara arma contrētauit.

CAPVT XII.

Imperator interea Fridericus, ex itinere ad Urbem ad se declinanti Christierno Danorum regi gratificatus, contulit Thietmarsiam, terram, ut ille praeponderat, sine domino, quae nulli pareret: & extincto comitatus titulo per Holsatiam, Stormariam, Holsatiā, Thietmarsiam unum creauit ducatum, de quo illo praesente ibi regem inuestiuit: quae res multorum praestabat initia laborum. Thietmarsius inde, re comperta, misere nuncium, sed non satis cre instructum, qui doceret imperialem maiestatem, eam terram esse subiectā ecclesiae Bremensi: quae etiam suis in terram praefectis vteretur: effecit quoque nuncius, ut decerneretur citatio cum inhibitione ad regem,

gem, de non se intromittendo, priusquam res, que contradictione facta sit dubia, in iudicio claresceret. Sed eam citationem segnis populus, & qui modicam pecuniam pro magno commodo non effundit, non extraxit. Ita permansisse res credita in prima concessione, concitavit cladem & laborem huius anni, quo ista scribimus, recensendam suo loco. Inde profectus rex per Italiam, magnis vbiq̄ excipitur honoribus, trium regnorum titulis insignis, & qui in sua ditione teneret Gothos, quorum tam celebre nomen ab antiquo fuit per omnes prouincias, quorum etiam opera Roma nunc visuntur in demolienda, si voluissent, vrbe: Sed illi reliquere tiam Romam, quam postea Italici Normanni de Apulia in eam deformitatem & vastitatem, quæ hodie cernitur, perduxere. Romam veniens rex, recipitur à pontifice Sixto in palatium: Miraculo fuit visentibus regis proceritas: sed pralatis inscitia fuit ingrata, quod non haberet commercium lingue Latine, vt multa cum illo mutuo sermone conferrent. Vtebatur interprete Henrico Sankenstede legum doctore, viro satis ad dicendum accurato: qui causam regij itineris apud pontificem deposuit. Rediens autem ex ipso itinere rex, deflexit in castra Karoli ducis Burgundia, qui tum Nussiam obsederat: & euocatis aliquot principibus, Friderico Brunswicciensi, Magnopolensi, & eo, quem itineris totius comitem habuit, Iohanne duce Saxonie, cum multis comitibus, in quibus erat Gerhardus frater eius, tentauit, si posset rem quæ bello querebatur, compositione pacata, in suos terminos reducere. Sed frustra impendit apud Karolum operam, quod certo certior esse videbatur Karolus, urbem vel deditioe, vel armis, in suam redigere potestatem: quæ tamē spes eum destituit. Nam,

quod in *Scandalia* diximus, descendens Imperator stipatus principibus electoribus, cum magnis & incomparabiliter maioribus, quam esset Karolus, vteretur viribus, in eum mouit: Transactumque sine pralio, vt obsidione soluta, Karolus exercitum reduceret, *Nusia* in suo statu permaneret. Ibi tum conuenisse ferunt de nuptijs Maximiliani, quem vnicum filium Imperator habebat, ad Mariam itidem vnicam Karoli filiam. Qua de re etiam in *Treueri* ferunt eosdem principes sermonem contulisse. Sed quod ibi mansit infectum, hic peruenit in consummationem.

CAPVT XIII.

E piscopus Monasteriensis Henricus ex comitibus de *Swartzeborg*, ad hanc expeditionem in Karolum promptus, occurrit, quod prima ad illum pericula pertinere viderentur, si ad *Rhenum* victor, Orientem, vt fama erat, Karolus petiuisset. Ferunt octo millia expeditorum tum militum, peditum atque equitum, sub signis eius militasse, cum accessissent quingenti quos misere *Lubicenses*. Sed inde euocati sunt illi, vt ad Imperij signa essent. Qui vero de omnium districtu vicinarum *Saxonia*, *Westphaliae*q; urbium vocati accesserant, ad Henricum Monasteriensem confluxere. Ardebant multi ad praelium, & conferre manus cupiebant *Burgundionibus*: sed non sinebat eis Imperialis maiestas: qua consilio omnia prius, quam armis, constituit experiri. Circuibat castra *Albertus* marchio *Brandenburgensis*, interdicens, ne quis se commoueat, poena capitis constituta. Erant nonnulli in postremis castris sub signis dicti Monasteriensis episcopi, qui, siue petulantia militari, siue praelium concire cupientes, leuato pileo, signum per ludum sagittantibus extulere: Id quidam siue casu, siue consilio